

גִּילּוֹי דָעַת

לכתחילה, חודש אלול ראש השנה (עמ' סח'-ע')

סעיף ו': י' שְׁמָדְלֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמִידִי שָׁנָה בְּעֶרֶב רָאשׁ הַשָּׁנָה עָשׂוּ גִּילּוֹי דָעַת בְּנוֹשָׁאִים רַבִּים בְּבִחִינַת 'מְהִיוֹת טֻוב' אֶיךָ הַמְלָאָם לְאַסְמָכוֹן גִּילּוֹי הדעת לכתחילה.

גגונ; **גִּילּוֹי דָעַת** – שבכל פעם שאזכיר שם 'אדנות' כוננתי שהוא אדון הכל; ובכל פעם שאזכיר שם 'הוּא' כוננתי שהוא אדון הכל, היה הוא ויהו; ובכל פעם שאזכיר שם 'א-לקום' כוננתי שהוא תקוף, בעל היכולת ובעל הכוחות כלם.

גִּילּוֹי דָעַת – שכל דבר טוב שאנega, שאומר או שאחשוב, יהיה 'בל' נדר'.

גִּילּוֹי דָעַת – שכל פעם שאענה 'אמן' אני מתקoon לכל הכוונות המתאימות לאוთה 'אמן' (אמת, אני מאמין בה, 'אל מלך נאמן' הלועאי).

גִּילּוֹי דָעַת – שכל המאפים שאוכל, אם לא הופresa מהם חלה, הרי שהפирורים יהיו חלה.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאחרים רוצים לצאת ידי חובה בברכתיהם (גגון; קידוש, המוציא) אני מתקoon להוציאם ידי חובתם.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאומר קדושה, אני מתקoon לקיים מצוות 'ונקדשתי בתור בני ישראל'. (ויקרא כב, לט)

גִּילּוֹי דָעַת – שבברכת 'אהבת עולם' או 'אהבה רבה' אני מתקoon לכל הזכירות הרמזות בה.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל מעשי, דברוי ומחשבותיו יהיו על פי דעת רבבי', רבי אלעזר (בנו) והאריא ז"ל.

גִּילּוֹי דָעַת – שכל מעשי, דברוי ומחשבותיו יהיו לשם ייחוד קוב"ה ושכינתיה לעשותות נחת רוח לבורא (לע"ג הוריהם וכיו"ב).

גִּילּוֹי דָעַת – שכל תנואה שאעשה תהיה לקיים מצוות בוראי.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאהיה ש"א, אני מתקoon להציג את מי שצורך: בתפילה, בברכות, בקדשה, בספרת העומר וכיוצא ב').

גִּילּוֹי דָעַת – שאם לא יהיו 10 אנשים שייענו 'אמן' על חזרת הש"א הרי שהיה תפילה נדבה.

גִּילּוֹי דָעַת – שאם הש"א אין ראי, הרי שאינו מתפלל ביחידות ואני מצטרף עם הש"א.

גִּילּוֹי דָעַת – שבצומחות דרבנן אם אשכים לפני עלות השחר אוכל לאכול ולשתות.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל ברכה שאברך מברכות הנחנין, אני מתקoon לפטור את כל מה שאוכל בהמשך (אף מאכלים שאיןם לפניהם) בכל חדרי הבית.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאטול ידיים לפתח, אני מתקoon לנטיילה המכשרת לאכילה.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאקרוא קריית שמע בין השקיעה ליצאת הכוכבים, אני מתקoon לצאת ידי חובה אם אשכח לקרוא לאחר צאת הכוכבים.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל זמן שאעסוק בתורה, אני מתקoon לקיים מצוות 'תשננתם לבני', מצוות 'ודברת בם' וממצוות 'והגית בו'.

גִּילּוֹי דָעַת – שאני רוצה לצאת ידי חובה בתפילין הנוכנות, והתפילין השניות (רש"י או ר"ת) הם סתם רצועות.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל אכילה ושתייה אני מתקoon שאהיה בריאות וחזק לעבודת הש"ת.

גִּילּוֹי דָעַת – שבברכתינו על הטלית גדול אני מתקoon לפטור את הטלית קטן, ומתקoon לקיים מצוות: 'ועשו להם ציצית', (במזכיר טו, לח) וממצוות עיטוף בצדיצית, כדי לזכור את כל מצותה ה'.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל פעם שאקאים מצוות צדקה או מעשר כספים, אני מתקoon לקיים מצוות 'פתוח תפחה', 'נתנותן תמן', 'אל ירע לבבר', 'לא תאמץ את לבבר', 'לא תקוף את ידר', 'והלכת בדרכיו', 'אהבת לרעך כמוך', 'והחזקת בו', 'וחוי אחר עמר'.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל הקניות שאערוך לשבת, אני מתקoon לכבוד שבת קודש.

גִּילּוֹי דָעַת – שכל מה שאוכל בשבת, אני מתקoon בזה לקיים מצוות עונג שבת.

גִּילּוֹי דָעַת – שאם אומר לחבריו את מספר הימים לעומר, אני רוצה לצאת ידי חובה בזה.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל התקיעות שאשמע בראש השנה, אני מתקoon לצאת ידי חובה בזה.

גִּילּוֹי דָעַת – שבכל כניסה לסתוכה ושהיה בסוכה, אני מתקoon לקיים מצוות סוכה, ذכר ליציאת מצרים וזכר לעגני כבוד.

גִּילּוֹי דָעַת – שכשאחוזה את ארבעת המינים לפני הברכה, אני רוצה לצאת ידי חובה.

גִּילּוֹי דָעַת – שאיני מקופה מדעתית את נוי הסוכה.